

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8949/2024
09.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници мал. тужиле АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Данијела Ђокић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Ивица Крстић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 333/23 од 07.12.2023. године, у седници већа одржаној 09.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 333/23 од 07.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 51/23 од 01.06.2023. године одбијен је тужбени захтев тужиле мал. АА из ..., којим је тражила да се обавезе тужена ВВ из ..., да на име свог доприноса за законско издржавање мал. тужиле плаћа износ од 10.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 11.08.2020. године, као дана подношења тужбе, па све док за то постоје законски разлози, уплатом на текући рачун законске заступнице мал. АА, ББ, ближе наведено у изреци пресуде као и да доспеле неисплаћене износе на име законског издржавања исплати одједном, као неоснован, и обавезана је мал. тужилца да туженој плати на име трошкова поступка износ од 72.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 333/23 од 07.12.2023. године, укинута је пресуда Основног суда у Врању П2 51/23 од 01.06.2023. године и пресуђено тако што је обавезана тужена ВВ из ..., да на име свог доприноса за законско издржавање мал. тужиле АА из ... плаћа износ од 4.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 11.08.2020. године, као дана подношења тужбе, све док за то постоје законски разлози, уплатом на текући рачун законске заступнице тужиле ББ који се води код „... банка“, с тим да доспеле неисплаћене износе на име законског издржавања плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, док је тужбени захтев за веће тражење од досуђеног, а до износа од 10.000,00 динара одбијен, као неоснован и обавезана је тужена да мал. тужилци, на име накнаде трошкова парничног поступка,

исплати износ од 182.900,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11...10/23) у вези члана 202. Породичног закона, па је оценио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија, у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. тужила је рођена ...2016. године у ванбрачној заједници законске заступнице ББ сада пок. ГГ, сином тужене ВВ, који је преминуо дана ...2017. године. Тужена је баба тужиле по оцу, док је тужилин деда по оцу преминуо. Уговором о доживотном издржавању од 01.08.2019. године сада пок. деда мал. тужиле, ДД и тужена су, у својству прималаца издржавања, са унуком ЂЂ, као даваоцем издржавања, преузели међусобна права и обавезе, с тим што су примаоци издржавања даваоцу издржавања оставили целокупну покретну и непокретну имовину у КО ... и КО ..., ближе наведену у том уговору.

Тужена живи у ..., у породичној кући заједно са сином ЕЕ који се бави угоститељством и својом унуком ЂЂ, која је на стажу након завршеног факултета и са којом има закључен уговор о доживотном издржавању. Повремено тужена борави у Немачкој, ради лечења. Не поседује непокретну имовину на своје име, а кућа у којој живи у ... има два спрата. Тужена је корисник породичне пензије у Републици Србији почев од 12.12.2019. године, која износи 11.800,00 динара и корисник породичне пензије у Немачкој почев од 01.01.2020. године у износу од 157,82 евра, као и своје превремене пензије у износу од 307,41 евра, што су странке учиниле неспореним. За време боравка у Републици Немачкој у ..., тужена има од Републике Немачке обезбеђене минималне потребе за живот које се туженој плаћају од стране надлежног органа за социјална давања, у износу од 722,48 евра. Са ... банком АД Нови Сад тужена је закључила уговор о кредиту у износу од 200.000,00 динара са роком враћања од 72 месеца, а на име чега месечно отплаћује износ од 5.049,28 динара.

Законска заступница мал. тужиле живи у ... са ћерком из претходног брака која је пунолетна и са мал. тужилом, у стану површине 37 м² који је њено власништво. Раније су оне живе у већем стану у ..., који је купљен на кредит, али је законска заступница мал. тужиле тај стан продала како би вратила кредит и од остатка новца је купила стан у коме сада живе. По струци је дипломирани ..., није запослена, али повремено обавља послове чишћења станова, спремања, пеглања и друге кућне послове, за шта месечно заради најмање 16.000,00 динара до 20.000,00 динара. На име дечијег додатка за мал. тужилу прима износ од око 5.250,00 динара. У ... је наследила половину куће од оца, у коју повремено одлази, на спрату који њој припада нико не

живи и не издаје га, док је приземни део куће од 2012. године издавала, а након тога не издаје, јер у том делу живи њена мајка.

Мал. тужила је ученица првог разреда основне школе, здраво је дете, без посебних потреба, не похађа додатне активности и њене укупне месечне потребе за исхрану, хигијену, обућу и одећу износе око 20.000,00 динара.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев сматрајући да износ од 11.408,74 динара који тужена прима на име пензије у Србији није довољан и не омогућава туженој да доприноси издржавању мал. тужиље, јер би то за њу представљало очигледну неправду, с обзиром да од тог износа тужена не може да подмири ни своје основне животне потребе у току једног месеца, рачунајући и да јој се од пензије на име рате за кредит месечно одбија износ од 5.000,00 динара. Са друге стране, суд је узео у обзир могућности законске заступнице малолетне тужиље да са своје стране доприноси у издржавању, имајући у виду њене материјалне могућности и чињеницу да је иста здрава, млада и радно способна особа и у могућности да остварује зараду. Такође, првостепени суд је оценио да је тужена стара и болесна особа и да се о њој брине унука ЂЂ.

Другостепени суд је, након одржане расправе, извођења свих доказа из првостепеног поступка и поновним саслушањем парничних странака, односно тужене и законске заступнице мал.тужиље утврдио чињенично стање ближе наведено у образложењу побијане пресуде и на другачији начин, након оцене свих доказа, утврдио могућности тужене да доприноси издржавању мал. тужиље. Наиме, другостепени суд је утврдио да тужена, имајући у виду њена примања, може да доприноси издржавању мал. тужиље у износу од 4.000,00 динара месечно, без угрожавања своје егзистенције, имајући у виду да је остварила право на породичну пензију у Републици Србији, као и право на породичну и старосну пензију у Немачкој, да има обезбеђено стамбено питање и да се о њој старају син и унука, са којом има закључен уговор о доживотном издржавању и са којима живи у заједничком домаћинству, као и да нема обавезу издржавања других лица.

Врховни суд сматра да је другостепени суд правилно применио материјално право на утврђено чињенично стање доносећи побијану одлуку, за коју је дао довољно разлога, који у свему прихвата и Врховни суд.

Чланом 154. ст. 1. и став 2. Породичног закона прописано је право малолетног детета на издржавање од родитеља, али и од других сродника у правој усходној линији ако родитељи нису живи или немају довољно средстава за издржавање.

Чланом 160. Породичног закона утврђени су критеријуми за одређивања издржавања, који зависе од потреба повериоца и могућности дужника издржавања.

Супротно наводима ревизије, другостепени суд је правилно утврдио потребе мал. тужиље, као повериоца издржавања и тужене, као дужника издржавања, а у смислу члана 160. Породичног закона и правилном применом чланова 8. став 1, 154. и 266. став 1. истог закона закључио да мал. тужила има право на издржавање од тужене, као бабе по оцу који је преминуо, па због тога не може да доприноси њеном издржавању. Досуђени износ којим тужена треба да доприноси издржавању своје унуке од 4.000,00 динара месечно је такав да не угрожава егзистенцију тужене, а

имајући у виду потребе мал. тужиље које су утврђене у износу од 20.000,00 динара месечно, не задовољава ни половину потреба мал. тужиље, с тим што ће мајка мал. тужиље учествовати у задовољавању свих преосталих потреба мал. тужиље.

Такође, супротно наводима ревизије другостепени суд је утврдио да тужена, док борави у Републици Немачкој, има плаћене минималне трошкове за живот у износу од 722,48 евра, па трошкови њеног боравака у Немачкој ради лечења сноси Република Немачка и тај боравак не утиче на смањену могућност тужене да доприноси издржавању мал. тужиље у досуђеном износу.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**